

ZOFIA SZPIKOWSKA

Warszawa, 7 lutego 1950 r. Aplikantka sądowa Irena Skonieczna, działając jako członek Głównej Komisji Badania Zbrodni Niemieckich w Polsce, przesłuchała niżej wymienioną osobę, która zeznała, co następuje:

Imię i nazwisko	Zofia Szpikowska z d. Osiak
Data i miejsce urodzenia	18 października 1884 r., Gąska, woj. Lublin
Imiona rodziców	Aleksander i Maria z d. Radzyńska
Zawód ojca	rolnik
Przynależność państwowa i narodowość	polska
Wyznanie	rzymskokatolickie
Wykształcenie	4 klasy szkoły powszechnej
Zawód	pracownica fizyczna
Miejsce zamieszkania	Warszawa, ul. Zgoda 9 m. 24
Karalność	niekarana

Wybuch powstania warszawskiego zastał mnie w domu przy ul. Zgoda 9. Do dnia kapitulacji powstania (daty dokładnie nie pamiętam) teren nasz był przez cały czas w rękach powstańców. 6 października 1944 roku do naszego domu weszli Niemcy. Ludność z naszego domu i domów okolicznych zaczęła częściowo wychodzić w kierunku na Ursus i Włochy. Ja i kilka jeszcze osób z naszego domu zostaliśmy do dnia następnego. Początkowo Niemcy mówili, że ludzie starsi będą mogli pozostać w swoich mieszkaniach, jednak na następny dzień, 7 października rano, kazali wszystkim wychodzić. Prowadzili nas piechotą za Warszawę do Ursusa, a stamtąd pociągami zostaliśmy wywiezieni w różne strony Polski. Ja dostałam się do Kielc.

O żadnych zbrodniach niemieckich na naszym terenie nie słyszałam.

Na tym protokół zakończono i odczytano.